

La comissió es tan lluhida
 y es tan noble la ocasió,
 que no 'n té prou d' un PREGÓ
 per festa tan escullida,
 Aquí vá donchs altra CRIDA,

que no costa gaires sous;
 y per si son costums nous,
 que no 'ns vinguin ab rahons;
 qu' al fi, veurers dos pregons,
 es beures un parell d' ous.

CRIDA.

Partidaris de la gresca
 de la vila lleydatana;
 nostra augusta soberana
 sa gracia carnavalesca,
 avuy á trench de claró,
 sense dir ni Deu vos guart,
 ha tingut un felis part
 donant á llum un varó.

Al sabersé tan gran nova
 lo palau s' omplí de gent,
 y desde 'l bon camalluent
 al que menja sopa boba,
 amatent han corregut,
 com si anessin ab l' exprés,
 per donar lo primer bes
 al tendre infantó nascut.

Acabat semblant tropell,
 cert patge ab molta llestesa
 convocaba á la noblesa
 pera celebrar concell.

Y aplegats en un saló
 discutiren llargament
 si seria ó no prudent
 dar un día d' espanció.

Gent de fama y de palets
 defensaban tal empresa
 quin be de Deu de riquesa
 tancaba aquellas parets!

Después de molta farrolla,
 grans crits y cops á la taula,
 digué, prenent la paraula,
 lo mes sabias de la colla.

—No teniu que darli voltas;
 es precís y convenient
 celebrar lo naixement
 del hereu del Carnestoltes.—
 Y d'acort tots los parers,
 varen votar desseguida,
 que 's fassés al punt la crida
 per las plasas y carrers.

Después d' un pausat moment,
 la eléctrica xarramela
 portaba á la parentela
 lo telegrama següent.

**Capital animación
 pueblo noche toledana
 por augusta soberana
 parto feliz un varon.**

**Alegria vecindad
 música publica bando
 muchachosiguemaman-
 do
 partera sin novedad.**

¡Apa donchs, gent divertida
 sacudiu vostra peresa!
 puig ja que á fer una aulesa
 avuy la ocasió 'ns convida,
 en nom de la Comissió
 queden tots acomoidats
 per anar aparellats
 á da 'l tom ab l' infantó,

Puig tot pasejant la vila
 ab trajos ricks y flamants,
 mostrarem als habitants
 del hereu l' hermosa fila.

¡Animo y forá quimeras!
 y después de ben sopar
 comenseu á saquejar
 armaris y calaixeras.

Sa gracia estaré contenta
 y tindrà goig especial
 si hi veu personas com cal
 de lluhida vestimenta.

També veurá ab alegría
 que entre 'ls molts acomoidats
 hi vagin forssa remats
 de senyors y pajesía.

Si ve algu vestit de moro,
 com sucseuix ab frequencia,
 sobre tot tinguen prudencia
 y tracteulo ab tot decoro.

Res de picarli la cresta
 ni xiularli las orellas,
 puig perdriam bous y esquellas
 y tindriam mala festa.

Perque avuy mourer gatzara
 als farrucos de Mahoma,
 francament, es una broma
 que 'ns podria costar cara.

Mes, ans d' acabá 'l pregó,
 resta 'm dirlos á vostés
 que divendres á las tres
 tindrà lloch tan gran funció.

Lo punt d' ahont eixirà
 no crech l' ignori ningú,
 Carrer Major, 71
 quatre escalas y á peu plá.

Y si hi ha algun concurrent
 que visqui á la babalá
 y no sábiga ahont formá

perque 'ls números no enten,
 desplegant sa manya y trassa
 trovará lo lloch aqueix,
 entre el carrer de Fleix
 y 'l portal de Vilagrassa.

Jovenalla d' aquest barri,
 espero que formareu.

Visca 'l noble y hermosa hereu
 de la broma y del xibarril!

LA COMISSIÓ.

Lleyda y mes de matá 'ls porchs del any 1894.

PREGÓ

DE LA ENTRADA DEL BATEIJ DEL CARNESTOLTAS

Sápiga tota la gent per medi d' aquest pregó, l' entrada del GRAN SENYÓ divendres pròxim vinent.

Aquell dia arribará per la ribera del Segre, lo baillet mes bó y alegre que sens fer res menja pá.

Son naixement feu gatzara, puig de sa casa en los camps hi va haberhi trons y llams que llampeguejan encara.

Uns deyan: —Será aixerit; tothom deya: —Será gran; es de llavó de gegan y sera gegan de pit.

Y 'l vaticini del coro s' ha cumplert, perque 'l xicot, qu' ha nascut al peu d' un brot d' una figuera de moro,

S' ha vist, sens donarhi voltas, ¡qu' era gran!... ¡ja ho crech que ho és! com que no 's veurá may més tan perfecte Carnestoltas

Es mitj sorje y mitj bajá; menja alcuscús, pren café; si es cristiá, no 's veu ben bé; per ço 'l volem bateijá.

Y com que aquí, igual que á Roma, tot Carnestoltas de fet té l' indiscutible dret de ser lo rey de la broma,

Nom li hem donat al instant de CARNESTOLTAS PRIMÉ, puig crech qu' es, en bona fé lo Carnestoltas mes gran.

Ell vindrá: tots lo veureu: prepareus á desfer llits, per 'ná penjant cobrellits... De llansols bruts, no 'n tragueu,

Perqu' ELL res brut no ho admet, puig li ha dit cert catedràtich gran ministre y diplomátich, que 's deu —per fora— anar net.

Ja que avuy, los nassos fins, senten., de vista; ab aixó, los cobrellits al balcó.. y la roba bruta, adins.

Y preparats dignament per rebre la Majestat qu' honrará aquesta Ciutat allá 'l divendres vinent,

Sápigan petits y grans, qu' entrarán devant. ¡es clar! no hi podian pas faltar: devant de tots, los gegans.

Ja se 'ls podran mirar bé: serán gegans de debó, y no gegans de cartró com los que van pé 'l carré.

Detras de ells, com sempre 's veu, farán seroll carré avall les gran trampas, á caball: pesan molt per nar a peu,

Y entre 'ls timbals y la gralla, que ja prou xibarri fan, á cops de peus y ¡isclant hi haurá un aixam de canalla.

Luego fadrinas, fadrins, parentela del minyó, los parents del comadró, parentela dels padrins,

Y hasta parents dels parents de la real llevadora, que será una gran senyora... vaije, de las mes decents.

Perque, es clar, com hi ha convit, tothom vol dir qu' es parent per puguer clayar la dent y rosegá algun confit.

La córt... es á dir, la Cort, Cort de debó, no n' hi haurá; perque córt, en catalá, es un paratje mol llort;

Pero hi haurá gran aplech de comissions, gent luhida, la tropa mes escullida de tots los primers de rech:

Lo que talla 'l bacallá, lo que may paga consums, lo que sempre gasta fums, lo que dona curt lo pá,

Dos juheus d' aquesta terra, ahont s' hi crien d' alló més; de mula, 'n farà un pagés, y de bou, lo bou del Serra.

Y entre mitjs, gloriós y gras, ¡hi anirá 'l rey de la bromal!... —¿Qué te parese, peloma? —No se puede pedir más!

Es á dir, la carabana, pot ser tindrà un atractiu, perque 's diu que si ab motiu del bateij del gran pabana,

Com qu' es un succés tan gran que 'n parlan de mon á mon, desde la pérvida Albion hasta la costa del Jan,

S' han rebut dos ó tres jochs de cartas, en moro pur, que donan casi segur (pero aixó ho saben mol poch.)

Que si no tenen gran 'feña' y 'ls dona la real gana,... pot ser vindrá de Frajana una embaixada riffeña,

Per demostrar al minyó que pronte festejarém, que aquells guapos del harem 'ns donen sa protecció.

Mes no toquin las esquellas encara, que no es segú; aixó ho ha escrit l' Amadú, aquell moro sense orelles.

Ja está tot, donchs, advertit; ¡lleydatans, l' héroe s' acosta! ¡Que no hi haige mes que un crit desde Fernando á la Costa!

¡Viva 'l Carnestoltas!

Lleyda á 28 de Jené de 1894.